

קרבתנות AS A SUBSTITUTE FOR תפלה בציבור

We have been grappling with the question as to when the recitation of שמונה עשרה became a regular practice. It is generally believed that after the destruction of the second בית המקדש, the recitation of שמונה עשרה became a requirement. In fact, many view the institution of שמונה עשרה as a major change in Jewish practice. While the בית המקדש stood, עבודת ה' was performed by the כהנים and the general public stood by inactive, fulfilling their obligation through the actions of the כהנים. With the destruction of the בית המקדש, the individual began to perform עבודת ה' through שמונה עשרה. The problem with that view is that it is not easy to find a basis upon which חז"ל could replace עבודת ה' that was performed in a representative manner with a form of עבודת ה' that was performed on an individual basis. Perhaps we should restate what we believe occurred as follows: after the destruction of the second בית המקדש, תפלה בציבור became a regular practice. חז"ל replaced one representative action, עבודה במקדש with another representative action, תפלה בציבור. The תפלה דיחיד replaced the כהן. תפלה בציבור developed only as an off-shoot of תפלה בציבור once חז"ל realized that not everyone would be able to participate in תפלה בציבור. If our restatement is correct, we can trace the evolution from עבודה במקדש to תפלה בציבור.

When חז"ל ended the practice of bringing קרבנות in any location and restricted the practice to the בית המקדש, חז"ל instituted a practice that mimicked the עבודה in the בית המקדש, the מעמדות, a practice that was representative in nature and did not involve individual conduct. Can we point to any other practice that began before the destruction of the בית המקדש that qualifies as עבודת ה' that was performed by a representative? Professor Louis Finkelstein on page 36 of his book *New Light From the Prophets* describes a historical era when such conduct took place:

How did the pious people, who rejected the idolatry introduced into the Temple by Manasseh, worship during this period; and indeed in the earlier generations after Manasseh had become a renegade? That they did not worship at all is inconceivable. The most pious of the people could not have refrained from communion with G-d.

They could not worship at the desecrated Temple, nor at the "high places" away from the Temple. Doubtless, some gathered to hear the worship of the Levites, who recited Psalms. But the Book of Jeremiah leaves no doubt that the Prophet was considered, even by those who had little faith in his

effectiveness in predicting the future, a person who could pray on their behalf.

Professor Finkelstein points to the following פסוקים as support for his argument that the שליח acted in a manner similar to that of a ציבור:

- ירמיהו פרק יד' פסוק ז'-אם עונינו ענו בנו ה' עשה למען שמך כי רבו משובתינו לך חטאנו.
- ירמיהו פרק יד' פסוק יט'-המאם מאסת את יהודה אם בציון געלה נפשך מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא קוה לשלום ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה.

The fact that the שליח directed רבונו של עולם not to pray on behalf of ישראל and that his prayers would not be accepted add to the argument.

- ירמיהו פרק יד' פסוק יא'-ויאמר ה' אלי אל תתפלל בעד העם הזה לטובה:
- ירמיהו פרק טו' פסוק א'-ויאמר ה' אלי אם יעמד משה ושמואל לפני אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו.

Professor Finkelstein further points to the following פסוקים in ספר יחזקאל:

- יחזקאל פרק כ' פסוק א'-ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחדש באו אנשים מזקני ישראל לדרש את ה' וישבו לפני:
- יחזקאל פרק ח' פסוק א'-ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים לפני ותפל עלי שם יד ה' אלוקים:
- יחזקאל פרק יד' פסוק א'-ויבוא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני:
- יחזקאל פרק לג' פסוק ל'-ואתה בן אדם בני עמך הנדברים בך אצל הקירות ובפתחי הבתים ודבר חד את אחד איש את אחיו לאמר באו נא ושמעו מה הדבר היוצא מאת ה':

An argument that the שליח stands in a special position as representative of ישראל can be made based on the following מדרש that concerns סליחות:

אליהו זוטא (איש שלום) פרשה כג-פרקי ר' אליעזר פ"ה (סדר אליהו זוטא פכ"ג). דבר אחר, יענך ה' ביום צרה, היה דוד יודע שעתיד בית המקדש להיות חרב וקרבות בטלין בעונותיהן של ישראל והיה מצטער על ישראל ואמר: בשעה שהצרות באות על ישראל מי מכפר עליהם? אמר לו הקב"ה, דוד, אל תצטער שכבר גיליתי סדרי סליחה למשה ואמרתי לו, בשעה שהצרות באות על ישראל יעמדו לפני יחד באגודה אחת ויאמרו לפני סדרי סליחה ואני עונה אותם. והיכן גילה אותם? אמר ר' יוחנן ויעבור ה' על פניו ויקרא (שמות ל"ד ו'). מלמד שירד הקב"ה מערפל שלו כשליח צבור שמתעטף בטליתו ועובר לפני התיבה. וגילה לו סדרי סליחה ואמר לו אם יהיה תלמיד חכם שיש בידו להוציא את ישראל מידי חובתן אל יזוב דעתו עליו; יסתכל בי שלא היה עמי שותף במעשה בראשית, ירדתי וגיליתי סדרי סליחה למשה, ממני ילמדו כל באי עולם, וכל מי שיש בידו להוציא את ישראל מידי חובתן אני נותן לו שכר טוב, ובשעה שישראל מתקבצין לפני ועומדין באגודה אחת ואומרים לפני סדרי סליחה אני עונה אותם, שנאמר ה' הושיעה המלך יענגנו ביום קראנו (תהלים כ', ט').

TRANSLATION OF SOURCES

'פסוק ז' -ירמיהו פרק יד' פסוק ז' -O Lord, though our iniquities testify against us, do it for Your name's sake; for our backslidings are many; we have sinned against You.

'פסוק יט' -ירמיהו פרק יד' פסוק יט' -Have You utterly rejected Judah? Does Your soul loathe Zion? Why did You strike us, and there is no healing for us? We looked for peace, and there is no good; and for the time of healing, and behold terror!

'פסוק יא' -ירמיהו פרק יד' פסוק יא' -Then says the Lord to me, Pray not for this people for their good.

'פסוק א' -ירמיהו פרק טו' פסוק א' -Then says the Lord to me, even if Moses and Samuel stood before Me, My mind could not be toward this people; cast them out of My sight, and let them depart.

'פסוק א' -ירמיהו פרק כ' פסוק א' -And it came to pass in the seventh year, in the fifth month, on the tenth day of the month, that some of the elders of Israel came to inquire of the Lord, and sat before Me.

'פסוק א' -ירמיהו פרק ח' פסוק א' -And it came to pass in the sixth year, in the sixth month, in the fifth day of the month, as I sat in my house, and the elders of Judah sat before me, that the hand of the Lord God fell there upon me.

'פסוק א' -ירמיהו פרק יד' פסוק א' -Then came some of the elders of Israel to me, and sat before me.

'פסוק ל' -ירמיהו פרק לג' פסוק ל' -As for you, son of man, your people, by the walls and in the doors of the houses, are still talking against you, speaking one to another, everyone to his brother, saying: Come, I beg you, and hear what is the word that comes forth from the Lord.

-אליהו זוטא (איש שלום) פרשה כג- פרקי ר' אליעזר פ"ה (סדר אליהו זוטא פכ"ג).

Another explanation-On the words "Ya'anacha Hashem B'Yom Tzarah" King David knew that in the future the Beit Hamikdash would be destroyed and the sacrifices would be discontinued because of the sins of the Jewish people. King David was concerned about the Jewish people and said: after the Beit Hamikdash is destroyed and the sacrifices will be discontinued, what mechanism will be available to obtain forgiveness? G-d said: David, do not worry. I have already revealed the order of Selichot prayers to Moshe and I told him: when troubles beset the Jewish people let them stand before Me together as one and have them recite the order of Selichot prayers and I will respond to them. When did G-d reveal

the order of Selichot prayers? Rav Yochanon said: the verse: Vi'Ya'Avor Hashem Al Panav Va'Yikra (Shemot 34, 6) teaches us that G-d came down in His cloud like a prayer leader who is wrapped in a Talis and stands before the group. And G-d then revealed the order of Selichot prayers and G-d further told Moshe: if there is a wise man among you who is worthy to cause the Jewish people to have their sins forgiven, he should not hesitate to act as prayer leader and to recite the order of Selichot prayers. This wise man should look to Me as an example. I had no partner when I created the world and yet I was not so great that I could not go down to Moshe and reveal to him the order of Selichot prayers. Everyone in the world should learn from My actions. Anyone who is worthy to gain forgiveness for the Jewish people should do so and I will give him a great reward. Whenever Jews congregate together before Me as one group and recite the order of Selichot prayers, I will answer them as it is written: Hashem Hoshiya Hamelech Ya'Aneinu B'Yom Korainu (Psalms 20, 9).